

πού είνε τὰ λόγια σου !

Ο ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ. — Σάν τις ψυχές μας, αφέντη Πράτι, σάν τις ψυχές μας.

Γελαίει και τραγουδάει με πένθιμο τόνο.

Αντίο φτωχιά, αντίο φτωχιά,
αντίο, φτωχιά αποκρηά...

ΜΑΝΣΕΚΑ (κοντά στο παράθυρο, παραμονεύοντας την επιστροφή του Πάολο). — Αφέντη, όχτω ή ούρα και τὸ παιδί δὲν φαίνεται πουνάει. Κανένας δὲν εἶνε πειὰ στὸ δρόμο, ἐκτός ἀπὸ τὸν ἀνεμὸ πού οὐράζει πένθιμα.

ΠΡΑΤΙ. — Όμολογῶ πὼς ἂν δὲν ἤξερα ὅτι οἱ Βεσκοτέλλι δὲν εἶνε στὸ χωριό, θ' ἀνησυχούσα.

Ο ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ (μὲ κομικὸ τόνο). — Ήταν πρὸ ὀλίγου στὴν ταβέρνα. Τους εἶδα μαζὺ με τὸν ξάδελφό τους τὸ ληστή.

Ο ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ ΚΙ' Ο ΓΙΑΤΡΟΣ. — Ναι, τους εἶδαμε κ' ἐμεῖς... (Γελάει).

ΠΡΑΤΙ. — Ἀλήθεια ! Θεέ μου ! Μὴ γελάτε. Συμβαίνει κάτι τρομερό.

ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ. — Ναι, συμβαίνει κάτι τρομερό. Βλέπω αἷμα στους τοίχους και στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ σου !

ΠΡΑΤΙ. — Φευγάτε ! Φευγάτε, καταρμένοι ! Ἔξω ! Ἔξω !
'Ανοίγει τὴν πόρτα και βγάζει σπεῖσοντας ἔξω τους μαο-α-γάδες. Ἀκούγονται τὰ γέλια τους ἀπὸ τὸ δρόμο.

ΣΚΗΝΗ IX

ΜΑΝΣΕΚΑ, ΠΙΕΡΡΟΤΟΣ, ΠΡΑΤΙ.

ΜΑΝΣΕΚΑ, (βλέποντας τὸν Πιερρότο λησμονημένο σὴ καρέ-κλα του). — Αφέντη, ἔχασαν τὸ σύντροφό τους.

ΦΩΝΕΣ, (μακρινές ἀπ' ἔξω). — Πάολο ! Πάολο !

ΠΡΑΤΙ. — Ἄκου ! Φωνάζουν τὸν Πάολο... Μήπως ἔρχεται ; Μὰ ἔλα δὲ ! Ἔλα νὰ πετάξουμε αὐτὸ τὸ κοιμισμένο Πιερρότο στὸ δρόμο. (Παίει κοντὰ στὴν καρέκλα όπου κοιμᾶται ὁ Πιερρότος, μὰ βγάζει μὴ κρανηγὶ καὶ τραβιέται πίσω τρομαγμένος). ὦ ! ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε πληγωμένος. Εἶνε γεμάτος αἷματα ! Κόπτεται !

Δείχνει μὴ λίγη αἵματος κάτω στὸ πάτωμα.

ΜΑΝΣΕΚΑ, (πλησιάζοντας). — Δὲν ἀναισθηθεῖς.

ΠΡΑΤΙ. — Τὰ χέρια του εἶνε παγωμένα !

ΜΑΝΣΕΚΑ. — Εἶνε νεκρός !

Σταυροκοπιούνται κ' οἱ δύο.

ΦΩΝΕΣ, (μακρινές ἀπ' ἔξω). — Πάολο ! Πάολο !

ΠΡΑΤΙ (χλωμός). — Ἄκου ! Τὸ δόγμα πού φωνάζουν ;

ΜΑΝΣΕΚΑ, (ἐνδόνοντας τὰ χέρια της καὶ πέφτοντας γονατιστή). Ἀστυγία !

ΠΡΑΤΙ, (σηκώνοντας τὴν καὶ δείχνοντάς της τὸν Πιερρότο). — Πούδς εἶν' αὐτός ὁ ἄνθρωπος ;

ΜΑΝΣΕΚΑ, (τραυλίζοντας). — Εἶπαν πὼς εἶνε ὁ Τιετόρο, ὁ δημοσὺς γραφιάς.

ΠΡΑΤΙ. — Ναι, ὁ Τιετόρο... (Ἄ-πότομα) Μανσέκα, βγάλ' του τὴ μάσκα.

ΜΑΝΣΕΚΑ. — Δὲν... δὲν.

ΠΡΑΤΙ. — Βγάλ' του τὴ μάσκα, εἶπα !

ΜΑΝΣΕΚΑ. — Φοβάμαι... Μά... νά !

Ἢ Μανσέκα βγάζει τὴ μάσκα.

Τὸ πτώμα σωριάζεται κάτω. Σκόβουν κ' οἱ δύο καὶ ἀναγογγίζουν τὸν Πάολο.

ΠΡΑΤΙ ΚΑΙ ΜΑΝΣΕΚΑ. — Ὁ Πάολο...

Ὁ ἄνεμος φυσάει ἔξω μανιασμένος, φέροντας μακρινούς ἤχους μουσικῆς καὶ τραγουδιῶν.

ΠΡΑΤΙ (σικμυμένος ἐπάνω ἀπ' τὸ πτώμα). — Εὐὸ ! Εὐὸ ! Πάολο, μαζέ μου ! Εἶν' ἐνα ἀστείο, δὲν εἶν' ἔτσι ; Σὲ μέθυσαν καὶ θά ἐξηγήσης... Σώπα νά ! Μὴν χάνεις σὲ στέατα τὸν πεθαμένο !

ΦΩΝΕΣ (μακρινές ἀπ' ἔξω). Πάολο ! Πάολο ! Πάολο !

ΠΡΑΤΙ (σηκώνοντας, ἀπελπισμένος μ' ἐνα οὐρλιασμα πόνου). Ὁχ ! Μοὺ τὸν σκότισαν !... (Σάν νὰ τὸν φώτισε μὴ φα-ικὴ ἰδέα). Ἄ ! τὸν τρελό ! πού ἤμιασε !... Οἱ μασκαράδες δὲν ἦταν ἄλλοι ἀπὸ τους Βεσκοτέλλι ! (Μὲ φρίκη). Καὶ ἤπιαμε μαζὺ... Ἄ ! Βεντέτα ! Βεντέτα !

Τρέχει κ' ἀρπάζει τὸ νενοφένι του.

ΦΩΝΕΣ (ἀπ' ἔξω). — Πάολο ! Πάολο !

Αὐτὴ τὴ στιγμή, ἡ πόρτα ἀνοίγει καὶ ἡ Βιόλα, μπαίνοντας μέσα ξετρελλαμένη εἰσέρχεται ἀπάνω στὸ πτώμα τοῦ Πάολο καὶ οὐόζει ἀπελπισμένα :

ΒΙΟΛΑ. — Πάολο ! Πάολο !... ἈΥΑΛΙΑ

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

— Στὰ στούντια τοῦ Χόλλυγουντ δταν πρόκειται νὰ γυριστὴ μὴ εἰκόνα στὴν ὁποία ἐπιδεικνύεται ἡ σκοπευτικὴ δευνότης τοῦ ἠθοποιοῦ ἀμέσως τότε παρουσιάζεται—δχι στὸ φακό θμως— ὁ Ρέξ Ντρίσκολ.

— Ὁ ἄνθρωπος αὐτός εἶνε σήμερὰ ὁ καλύτερος σκοπευτὴς τοῦ κόσμου καὶ κατὰγετα ἀπὸ τὸ Τεξάς τῶν Ἰνωμένων Πολιτειῶν, τὴν πατρίδα ὅλων τῶν διασημῶν σκοπευτῶν Ποτὲ δὲν ἀποτυγχάνει στὸ στόχο του.

— Ἔτσι ἐνὸς τὸ χέρι τοῦ ἠθοποιοῦ τραβᾷ τὴν σκανδάλη τοῦ ὅπλου πού κρατᾷ, ὁ Ρέξ Ντρίσκολ, ἀθέατος ἀπὸ τὸν κινηματογραφικὸ φακό, πυροβολεῖ με ἄλλο ὅπλο καὶ σπάζει μετὴ τὴ σφαῖρα του ἐνα ποτήρι ἢ κόβει ἐνα σχοινί.

Τὸν περασμένο χρόνο δίχως κανεὶς νὰ ἔχη ὑποψιαστὴ το παραμικρό, τὸ ἑσπερικό τοῦ μεγαλοῦ ρολοιοῦ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ εἶχε μεταβληθῇ σὲ κυψέλη, μέσα στὴν ὁποία εἶχαν ἐγκατασταθῇ ἀγριεὲς μέλισσες.

— Τὸ ρολοὶ αὐτὸ μολαταῦτα δούλευε θαυμάσια καὶ δὲν παρουσιάζει τὴν παραμικρὴ ἀνωμαλία στὴν λειτουργία του.

— Ὅταν ὅμως, ἑπειτα ἀπὸ ἔξη μῆνες ἀρχισε ἐξαφνα νὰ ἐργάζεται ἐλαττωματικά καὶ ἀποφασίσαν νὰ τὸ καθαρίσουν, μέσα στὰ μηχανήματά του ἀνακάλυσαν τρεῖς ὁκάδες μέλι !

Ἔνας νεαρός ἐπιστήμων τῆς Καλιφορνίας ὀνομαζόμενος Ρόμπερτ Ε. Κόρνις σὲ μὴ ἀνακλινάσῃ του στὴν Ἀκαδημία, ἰσχυρίστηκε νὰ μπορεῖ νὰ ἐπαναφέρῃ στὴ ζωὴ, ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἔχουν πεθάνει ἀπὸ κάθε εἶδους δηλητηρίαση, πρὶν ἀπὸ 15 λεπτά τῆς ὄρας !

— Τὸ πρέρργο εἶνε ὅτι ὁ ἐν λόγω ἐπιστήμων δημοσίευσε μὴ ἀγγελλία ζητῶντας ἀνθρώπους πού θέλουν νὰ πεθάνουν γιὰ νὰ κἀνῃ σ' αὐτούς σχετικὰ πειράματα. Καὶ ἔλαβε μάλιστα πολλές ἀπαντήσεις.

— Μὴ κοπέλλα ἀπὸ τὸ Μπρούκλιν τοῦ Ἐγγραφει.

«Προσφέρω τὸν αὐτὸ του γιὰ τὸ πειράμα σας ἀρκεῖ νὰ ἐξα-σφαλίσετε τὴ συντήρησι τῆς μητέρας μου, σὲ περίπτωση πού δὲν θά μὲ ἀναστήσετε.»

— Ἔνας συνάδελφός του πάλι ἀπὸ τὸ Μισσοῦρι, τοῦ ἀπάν-τησε : Προσφέρω εὐχαρίστως τὸν αὐτὸν μου γιὰ τὴν κατατροπὸν τοῦ θανάτου !

— Τέλος μὴ γερωντοκόρη ἀπὸ τὸ Ντίτροϊτ τοῦ Ἐγγραφει : Εὐχαρίστως δέχομαι νὰ προσφέρω τὸ σῶμά μου γιὰ τὸ ἐπι-κείμενο πειράμα σας, ἀρκεῖ προηγουμένως νὰ μὲ... παντρευ-τῆτε !»

— Οἱ καλοὶ τζόκευ λαμβά-νουν μεγάλες ἀμοιβές.

— Ὁ μακαρίτης ἰδιοκτήτης ἀλόγων Ἀμπνίνιον Μπέρντρηλ-ρυνε τὸν τζόκευ του, τὸν μί-στερ Ζ. Οὐάτ, 30.000 λίρες τὸν χρόνο !

— Τὴν μεγαλύτερη ἀμοιβὴ τὴν πῆρε ὁ νικητὴς τοῦ Ντέρ-μπου τοῦ 1855, ἄγγλος τζόκευ Χάρρυ Γκριμλσον. Ἀνερχόταν σὲ 85.000 λίρες !

— Ἔνα ἀπὸ τὰ περιφότερα ἐργόχειρα ὑπάρχει στὴν ἐκκλη-σία τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ στὴν Νιτοσέ τῆς Ἀγγλίας, καὶ πα-ριστᾶται μὴ προσωπογραφία τοῦ Χριστοῦ.

— Τὸ ἐργόχειρο αὐτὸ τὸ ἐργάζεσθαι ὑπάρχει στὴν ἐκκλη-σία τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ στὴν Νιτοσέ τῆς Ἀγγλίας, καὶ πα-ριστᾶται μὴ προσωπογραφία τοῦ Χριστοῦ.

— Ἢ μητέρα τῆς τότε ἔκοψε τὰ μαλλιά τῆς νεκρῆς καὶ ἔφτεταξε μ' αὐτά, τὴν κόμη τοῦ Χριστοῦ, στὸ κέντημά της.

ΑΠΟ ΤΗΣ 5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΑΡΧΙΣΕ ΗΛΙΑΝΟΜΗ ΤΟΥ 7ου ΒΙΒΛΙΟΥ

τὸ ὁποῖο περιεχέει τὰ δύο ἀριστουργήματα

ΛΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ

τοῦ Ἀλεξ. Δουμά (πατρὸς)

ΑΠ' ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

τῆς Ντελλό

Ἐπίσης συνεχίζεται ἡ διανομὴ τῶν Α' Β', Γ', Δ', Ε' καὶ ΣΤ' βιβλίων μας :

«ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ», τοῦ

Ἀλφ. Κάφ, «Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑ-

ΜΕΛΙΑΣ» τοῦ Δουμά υἱοῦ, ἡ «ΜΑΝΟ-

ΔΕΣΚΩ» τοῦ Ἀββὰ Περρὸ, ἡ «ΓΚΡΑ-

ΤΣΙΕΛΛΑ» τοῦ Λυμαρτίνου ἡ «ΜΙΜΗ

ΠΕΝΣΟΝ» τοῦ Μουσσέ καὶ ὁ «ΕΡΩΣ

ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ» τῆς Ντελλό.

Τὸ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» καὶ ἡ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»,

γιὰ νὰ εὐχαριστήσουν τοὺς πολυλήθεῖς ἀνα-

γνώστας τῶν ἀπεράστων, ἐκτός τῶν βιβλίων

πὺς τοὺς προσφέρουν κάθε μῆνα ὡς δῶρον, νὰ

τοὺς διευκολύνουν ν' ἀποκτήσουν καὶ τὰ ἄλλα

βιβλία τῆς βιβλιοθήκης τῶν. Ἐτσι, ὅσοι πού

τοὺς ἀναγνώστας μας παρουσιάζουν τὰ τέ-

σπερα δελτία, τὰ ὁποῖα χρειάζονται γιὰ νὰ πά-

ρουν τὴν «ΜΑΝΟΜ ΛΕΣΚΩ», θὰ δύνανται νὰ

πάρουν συγχρόνως καὶ τὴν «ΠΛΗΓΜΕΝΗ

ΚΑΡΔΙΑ» τοῦ Μπαλζάκ ἢ τὴν «ΣΦΙΓΤΑ ΤΩΝ

ΠΑΓΩΝ» τοῦ Ἰουλιού Βέρν, πληρώνοντας

ὁ κτ'ω δρασμάς γιὰ τὸ καθένα ἀπ' αὐτά, ἀν-

τὶ τῶν 20 πού τιμῶνται ἑκαστον.